

ارزیابی روشمند متون ترجمه شده از عربی به فارسی

عبدالحسین فقیهی^۱

حافظ نصیری^۲

چکیده

ارزیابی حلقه رابط تئوری و عمل ترجمه است. نکته‌گوئی‌ها و کلی‌گوئی‌ها در این عرصه بسیار است. حتی در مدل‌های مختلف ارزیابی، معیارهایی که برای ترجمه خوب و ارزیابی ذکر شده، گاه بسیار کلی بوده، از همین رو راه را برای اعمال سلیقه باز گذاشته‌اند. این مشکل در خصوص متون ترجمه شده از عربی به فارسی و بالعکس که از نظر مباحث تئوری ضعف دارد، حادتر است. تلاش ما در این مقاله آن است که معیارهایی دقیق‌تر و جزئی‌تر بر اساس اصول علمی برای ارزیابی متون ترجمه شده از عربی به فارسی شناسایی کنیم تا هم مترجمان بتوانند با استناد به این اصول از عملکرد خود دفاع کنند و هم ارزیابان در نظرات خود نسبت به متون ترجمه شده از اعمال سلیقه برکنار باشند. براساس مدل پیشنهاد شده در این مقاله می‌توان درباره متون ترجمه شده از عربی به فارسی قضاوتی نسبتاً دقیق و علمی داشت و نتیجه ارزیابی را با استفاده از توصیف‌های کیفی به سمت توصیف‌های کمی پیش برد. در این مدل کار ارزیابی در دو سطح عوامل «هدايتگر» و

۱. استادیار دانشگاه تهران afeghhi@ut.ac.ir

۲. مدرس دانشگاه بین المللی امام خمینی

تاریخ دریافت: ۸۹/۳/۱ تاریخ تصویب: ۸۸/۸/۲۳

«درون‌منتی» انجام می‌پذیرد و بر این اساس می‌توان برکنار از دخالت سلیقه و نظرات شخصی، متن ترجمه‌شده‌ای را ارزیابی کرد.

واژه‌های کلیدی: ترجمه، ارزیابی ترجمه، اصول ارزیابی، زبان عربی.

۱. مقدمه

مطالعات ترجمه و بویژه قواعد ارزیابی ترجمه هنوز در مراحل ابتدایی علمی شدن قرار دارد و موفقیت‌های چشمگیر و قاطعی در این زمینه حاصل نشده است. وجود نظرات مختلف در خصوص فرایند ترجمه اشاره به این حقیقت دارد که این فرایند تابع یک سری قوانین و قواعد غیرقابل انعطاف و حتمی نیست. از این رو بدون توجه به متغیرهای متعددی که هر بار با درجات مختلفی ظاهر می‌شوند، ارزیابی کیفیت ترجمه هم ممکن نیست. البته در میان این متغیرها تعداد قابل توجهی متغیر کلی و تکرارپذیر وجود دارد که با شناسایی درست و در نظر داشتن آن‌ها می‌توان به ارزیابی نسبی ترجمه‌ها پرداخت. در روشی که این مقاله پیشنهاد می‌کند، بر این متغیرهای کلی و تکرارپذیر تکیه می‌شود. البته استخراج این متغیرها با مقابله و بررسی ترجمه‌های مختلف با متون اصلی آن صورت گرفته و به منظور مستندسازی متغیرهای ذکر شده، سعی شده است با بررسی سه کتاب مختلف، شواهدی ارائه گردد. این کتاب‌ها با توجه به موضوعات مختلف هر یک در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، و اجتماعی-فرهنگی و با در نظر گرفتن ترجمه سه مترجم مجزا انتخاب شده است.^۱

۱. این کتابها عبارتند از: ۱-التنمية في الإسلام، مفاهيم، مناهج و تطبيقات، طهران، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، ۱۴۱۶ق، نگارش: إبراهيم العسل، ترجمه عباس عرب (توسيعه در اسلام؛ مفاهيم، روشهای و چند نمونه تطبيقي)، ترجمه عباس عرب، مشهد، آستان قدرس رضوی، شرکت بهنشر ۱۳۷۸). ۲-المتفقون العرب والغرب؛ عصر النهضة ۱۹۱۴-۱۸۷۷، ۱۸۷۷-۱۹۱۴، بیروت، دارالنہار، ۱۹۹۱، نگارش: هشام بشیر شرابی، ترجمه عبدالرحمان عالم (روشنفکران عرب و غرب؛ سالهای تکوین ۱۹۱۴-۱۸۷۷، وزارت امور خارجه دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی، تهران ۱۳۶۸). ۳-المفاوضات السرية بين العرب و إسرائيل، المجلد الأول: الاسطورة والامبراطورية والدولة اليهودية، قاهره، دارالشروق، ۱۹۹۶، نوشته محمدحسین هیکل، ترجمه عبدالصاحب سعیدی (گفتگوهای سری میان اعراب و اسرائیل (اسطورة، امپراتوری و دولت یهود)، تهران، همشهری، ۱۳۷۸).

۲. نظرها و دیدگاهها

درباره ارزیابی، ارزش‌گذاری، و تعیین کیفیت و دقت ترجمه نظرات مختلفی وجود دارد؛ به اعتقاد نیلا سه معیار وجود دارد که به عنوان هدایتگر اصلی در امر ارزیابی ترجمه نقش ایفا می‌کند. این سه معیار عبارتند از: پویایی کلی در فرایند ارتباط، فهم مقصود و برابر بودن پاسخ‌ها (الدیداوی ۲۰۰۰: ۹۹). پیتر نیومارک در این زمینه به «نقد ترجمه»^۱ اشاره می‌کند و آن را مستلزم هوش، تخلی و استعداد ذاتی می‌داند (نیومارک ۱۹۸۴: ۱۸۲)؛ به اعتقاد وی «نقد ترجمه» یک پیوند ضروری میان نظریه ترجمه و عمل ترجمه است (همان: ۱۸۴). وی یک فصل از کتاب «فنون پیشرفتة ترجمه» را به بحث درباره نقد ترجمه اختصاص داده و در آن پنج محور یا جستار مطرح کرده است که عبارتند از: تحلیل مختصر متن مبدأ، تفسیر مترجم از هدف متن زبان مبدأ، روشن و خواننده احتمالی ترجمه، مقایسه بخش‌های انتخابی از متن اصلی به روش بازنمودگر و تفصیلی، بررسی ترجمه از دید مترجم و متقد، ارزیابی موقعیت ترجمه در فرهنگ یا قلمرو زبان مقصد در صورت نیاز (نیومارک ۱۳۸۶: ۲۴۱). کاتارینا رایس، با توصل به معیارهایی مانند روان بودن، معادل در سطح کلمه و غلط معنایی به دنبال معادل کامل^۲ در ترجمه است (فرحزاد ۱۳۸۲: ۳۰).

به اعتقاد ساگر، ارزیابی بر دو نوع کلی و جزئی است؛ ارزیابی جزئی به بهبود کیفیت ترجمه و ارزیابی کلی به ارزشیابی نتایج ترجمه می‌پردازد. از نظر وی، برخی محورهای مهم ارزیابی عبارتند از: میزان تناسب و سازگاری، میزان امانت، میزان هزینه ترجمه در مقایسه با ترجمه‌های دیگر، فهم ترجمه در برابر فهم اثر اصلی، و میزان مشارکت ترجمه در پشتونه اصطلاحی. وی برای ارزیابی چهار سطح در نظر می‌گیرد که عبارتند از: سطح کارکرد مترجم، سطح ترجمه، سطح اداری و پشتیبانی، و سطح سیستمی (ابزار و تجهیزات استفاده شده در ترجمه) (الدیداوی ۲۰۰۰: ۱۰۰). لاروز، ارزیابی را بر اساس میزان تناسب میان هدف مترجم و مولف ذکر می‌کند؛ اما ایشتلاین معتقد است که ارزیابی بر سه پایه کیفیت، زمان و پویایی استوار است؛ زیرا

1. translation criticism

2. full equivalence

چالش موجود این است که در چهارچوب این اجزای سه‌گانه، با توجه به نیازها و اولویت‌ها توازن حفظ گردد (همان: ۱۰۰).

گارسنس، برای ارزیابی ترجمه، چهارسطح پیشنهاد می‌کند که عبارتند از: سطح معنایی - لغوی، سطح نحوی - صرفی، سطح گفتمانی - کاربردی و سطح سبکی - مقصودشناسی. وی با برشمردن مواردی برای هر یک سعی دارد اطلاعاتی درباره تنگناها و امکانات مترجمان به دست دهد تا ارزیابی ترجمه با کیفیت بهتری صورت گیرد (گارسنس ۱۹۹۴: ۸۰-۸۵). نوام چامسکی، زبان‌شناس مشهور امریکایی، هم در زمینه ارزیابی ترجمه، رساله‌ای با عنوان "تحلیل گشتاری"^۱ تألیف کرده است. از دیگر محققانی که در زمینه ارزیابی و نقد ترجمه نظریه‌پردازی کرده‌اند، می‌توان به مونا بیکر^۲، سوزان بست^۳، و جولیان هاووس^۴ اشاره کرد (مهدی بروزی ۲۰۰۷).

از جمله مدل‌های مهمی که برای ارزیابی ترجمه وجود دارد، می‌توان به مدل‌های دادز، پساختارگرایی^۵، توری و ولیکووسکی^۶ اشاره کرد. در مدل دادز، ارزیابی ترجمه بر تحلیل استوار است. در این مدل، منتقد ترجمه یک تحلیلگر متن است که تحلیل سه بعدیش باید زبان متن مبدأ، مقصد و مقایسه این دو را دربر گیرد. مدل توری نیز به معیارهایی از ارزیابی ترجمه اشاره می‌کند که فقط بر فرهنگ و زبان مقصد متمرکز است. مدل مکتب پساختارگرایی بیشتر به نقش مترجم می‌پردازد و موقیت یا ناکامی مترجم را مورد توجه قرار می‌دهد (مایر ۱۳۷۸: ۸۰-۸۲). از سوی دیگر در سازمان ملل متحد، ارزیابی و ارزشیابی، عملاً پیش از تعیین مترجم صورت می‌پذیرد. صدھا مترجم با شرکت در یک رقابت بین‌المللی خود را برای مترجمی در این سازمان نامزد می‌کنند و انتخاب بهترین‌ها در ابتدای کار صورت می‌گیرد. البته ارزیابی به صورت روزانه و با هدف حفظ کیفیت ترجمه به عنوان اساس کار به صورت مستمر ادامه می‌باید (الدیداوی ۲۰۰۰: ۹۸). اسناد راهنمای صادر شده در سازمان ملل، خصوصیات زیر را برای ترجمه ضروری دانسته‌اند:

1. Transformational Analysis
2. Mona Baker
3. Susn Bassnett
4. Juliana House
5. post-structuralism
6. Vilikovsky

امانت، روشی مفهوم، پیچیده نبودن، ایجاز، کاربرد اصطلاحی، کاربرد درست زبان، سازگاری، موافقیت اصطلاحات علمی جدید و همخوانی اصطلاحات (همان: ۱۰۴).

دفتر ترجمه فدرال کانادا نیز سیستم مفصلی برای ارزیابی کیفیت ترجمه در نظر گرفته است که "سیکال" نام دارد. این سیستم بر سه پایه زیر استوار است: تقسیم متن به واحدهای ترجمه‌ای در زبان مبدأ، استخراج و دسته بندی نقاط ضعف و قوت متن ترجمه، و ارزشیابی درجه پیچیدگی متن اصلی. در این سیستم ارزیابی ۱۹ پارامتر مختلف در نظر گرفته می‌شود که از جمله آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: انتقال درست معنی، اصطلاحات تخصصی و علائم اختصاری، تأثیرگذاری سبکی، افزایش و کاهش در ترجمه، و ظرافت‌های معنایی (همان: ۱۰۵). به طور کلی این سیستم، عملاً به ترجمه و فرایند آن نزدیک‌تر و از این لحاظ دقیق‌تر است. البته، این سیستم در طول مراحل تحول خود سه نوع ۱، ۲ و ۳ را تجربه کرده است. بر اساس نوع ۱، برای ارزشیابی ترجمه معیارهای محض لغوی در نظر گرفته می‌شد، اما نوع ۲ ترجمه را بر اساس حروف الفبا درجه‌بندی می‌کرد. برای این منظور ترجمه نوع "الف و ب" ترجمه‌ای است که نتوان در آن غلط فاحشی یافت و تعداد اشتباهات جزئی هم بین صفر تا چهار باشد. ترجمه نوع "ج" ترجمه‌ای است که حداقل چهار غلط فاحش و ۲۰ اشتباه جزئی داشته باشد که باید مورد بازنگری قرار گیرد. در نوع ۳، پیش از آنکه ترجمه‌ای در دسترس خواننده قرار گیرد، توسط یک ناظر یا ویرایشگر فنی (کیفی) مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. بنابراین با روآوردن به سیستم ارزیابی نوع ۳، مشتری و خواننده مورد توجه بوده و کار ارزیابی در سه سطح محدود تأکید قرار گرفت: در سطح اول کیفیت زبانی و نوع اشتباهات ترجمه، در سطح دوم قضایت درباره صلاحیت متن ترجمه شده برای توزیع و انتشار، و در سطح سوم میزان رضایتمندی مشتری یا خواننده‌گان و نظرسنجی از آنان. در این نوع ارزیابی، شیوه کار به ترتیب زیر است: ترجمه نوع "الف" متنی است که غلط فاحش نداشته و تعداد اشتباهات جزئی آن بین صفر تا شش باشد. ترجمه نوع "ب" بدون غلط فاحش بوده، تعداد اشتباهات جزئی آن بین ۶ تا ۱۲ باشد. ترجمه نوع "ج" حداقل یک غلط فاحش داشته و اشتباهات جزئی آن بین ۱۳ تا ۱۸ باشد (همان: ۱۹۱-۱۹۲). بر اساس معیارهای در نظر گرفته شده، موارد زیر غلط فاحش به حساب می‌آید: ۱. یک عنصر مهم بلافاصله منتقل نشود یا به صورت

نادرست برگردانده شود؛ ۲. برگردان اصطلاح یا بخشی از عبارت، به گونه‌ای که توجه خواننده به آن ممکن نباشد؛ ۳. حذف یک یا چند سطر و یا یک پاراگراف به طور کامل، با در نظر گرفتن اهمیت بخش حذف شده؛ ۴. وقوع اشتباه آشکار دستوری یا زبانی – کاربردی (همان: ۱۹۲). به طوری که ملاحظه می‌شود، این سیستم ارزیابی با وجود اهمیت، دقت و کاربردی بودن، به مسئله اشتباهات به طور کلی پرداخته و دقیقاً آن‌ها را مشخص نکرده است. طبیعی است که بحث بر سر هر یک از موارد فوق الذکر می‌تواند ادامه داشته باشد، زیرا معیار کاملاً دقیق و تمام‌کننده‌ای برای آن‌ها ذکر نشده است و همین امر عاملی است که ادامه مشکلات و اختلاف‌نظرها را در مسئله ارزیابی و تعیین کیفیت ترجمه ممکن می‌سازد.

البته نباید از این نکته غافل ماند که بحث‌های پیشگفته عمدتاً در خصوص ارزیابی ترجمه از زبان‌های اروپایی به یکدیگر است. در کشور ما نیز درباره ارزیابی ترجمه جز چند مقاله ترجمه شده و نمونه‌های ارزیابی شده (بدون استخراج قواعدی برای ارزیابی و تنها با ذکر توضیحات کلی) تلاش دیگری صورت نگرفته است که البته همین مقدار هم درباره ترجمه از زبان‌های اروپایی مانند انگلیسی و فرانسه به فارسی است.

۳. روش پیشنهادی مقاله

در روش پیشنهادی این مقاله برای ارزیابی ترجمه‌های صورت گرفته از عربی به فارسی، دو دسته از عوامل را باید در نظر داشت و ترجمه را با استفاده از آن معیارها و یا از آن جهات بررسی نمود. گروه اول را عوامل «هدايتگر» و گروه دوم را عوامل «درون‌متنی» می‌نامیم که در سطرهای بعدی به بیان آن‌ها خواهیم پرداخت.

در این روش، ضمن در نظر داشتن عوامل هدايتگر در تمام مراحل کار، ارزیابی ابتدا با بررسی واژگان آغاز می‌شود. با این کار ارزیاب به کشف مفهوم موجود در درون واژگان می‌پردازد و در سطح ترکیب‌ها به کنترل و تصحیح یافته‌ها ادامه داده، در سطح جملات قالب مناسب بیان مفهوم را کشف و در نهایت، مفهوم و شکل تعبیر را در بافت متن کنترل می‌کند. ما به صورت قراردادی در سطح واژگان، از اصطلاح «معادل‌یابی» و در سطح ترکیب‌ها و جملات از

«برابریابی» استفاده می‌کنیم. عدم معادل یابی یا برابریابی درست، در نهایت به فرایند ارتباط درست و رعایت امانت در ترجمه، لطمہ وارد می‌سازد. بنابراین، با وجود شدت و ضعف اشتباهات در معادل یابی‌ها یا برابریابی‌ها، هر اقدام اشتباهی که به نادرستی معادل یابی یا برابریابی منجر شود، یک خطا در نظر گرفته می‌شود. طبیعی است که اشتباه در معادل یابی، در مفهوم حاصل از جمله (برابریابی) اثرگذار است و فرایند ارتباط را دچار اختلال می‌سازد. از این رو، این تقسیم‌بندی تنها در جهت تنظیم فرایندی برای سهولت ارزیابی و تعیین عناصر اساسی آن در سه سطح «واژگان، ترکیب‌ها و جملات» است و در فرایند قضاوت درباره ترجمه اثر تنظیمی دارد و به معنی درجه‌بندی اشتباهات یا خطاها مترجم نیست. قضاوت کلی در قالب فرمول‌هایی صورت می‌گیرد که برای سنجش کیفیت کار پیشنهاد خواهد شد.

به هنگام انجام ارزیابی، طبیعی است که نمی‌توان تمام آثار ترجمه را به طور کامل و صفحه به صفحه با متن اصلی مقابله نمود؛ زیرا این کار مستلزم صرف وقت بسیار و هزینه هنگفت است. بنابراین بهتر است از بخش‌های مختلف ترجمه، تعدادی مشخص از صفحات مورد ارزیابی قرار گیرد. بدین معنی که فرد یا نهاد مسؤول یا کارفرمای ترجمه، از هر فصل یا بخش، چند صفحه را به صورت تصادفی انتخاب و همراه با متن اصلی در اختیار ارزیاب قرار دهد. به طور کلی، تعداد صفحات هر بخش باید به اندازه‌ای باشد که بتوان درباره ترجمه از منظر مفهوم و اشکال بیانی و پیوستگی یا آشفتگی بیان به اظهارنظر پرداخت. ما تقسیم هر اثر ۲۰۰ صفحه‌ای به ۳ بخش و انتخاب ۵ صفحه ۲۵۰ کلمه‌ای از هر بخش را پیشنهاد می‌کنیم؛ یعنی حداقل تعداد صفحات برای ارزیابی یک اثر ۲۰۰ صفحه‌ای باید شامل ۱۵ صفحه باشد. این پیشنهاد با توجه به ارزیابی‌های متعدد در عرصه عمل و در نظر گرفتن صرفه اقتصادی کار ارزیابی برای کارفرمای ترجمه، طرح می‌شود. البته درباره ارزیابی مقالات این تعداد صفحه برای ارزیابی منطقی و مقرن به صرفه نیست. بنابراین می‌توان برای مقالات تنها ۵ صفحه انتخاب و به دست ارزیاب سپرد. از سوی دیگر می‌توان به جای یک ارزیاب، دو یا سه ارزیاب نیز انتخاب کرد و برای هر کدام از آنان صفحات جداگانه‌ای از ۳ بخش یادشده انتخاب کرد. در این صورت قضاوت نهایی با کارفرما یا یک

کارشناس هماهنگ کننده خواهد بود تا با توجه به نتایج ارزیابی ارزیابان، به جمع‌بندی نتایج بدست آمده از ارزیابی‌ها پردازد.

۴. گزینه‌های داوری

گرچه درباره کیفیت ترجمه و چگونگی ارزیابی آن نمی‌توان با اطمینان مقادیر کمی را ذکر نمود، با عنایت به متن ترجمه شده و عناصر و عواملی که در چهارچوب این مقاله بیان می‌گردد، می‌توانیم نسبت به اثر ترجمه قضاوی نسبتاً علمی داشته باشیم و این قضاؤت را با استفاده از توصیف‌های کیفی به سمت اعداد و ارقام پیش ببریم. گزینه‌های قابل طرح برای نتیجه ارزیابی را با توجه به عدد به دست آمده از فرمول‌های سنجش پیشنهادی در دو سطح عوامل هدایتگر، و عوامل درون‌منی می‌توان در پنج سطح در نظر گرفت:

- درجه یک (بسیار خوب): ۱/۱۵. یا کمتر
- درجه دو (خوب): بین ۱/۱۵ تا ۰/۷۵.
- درجه سه (متوسط): بین ۰/۷۵ تا ۱.
- درجه چهار (غیررضایت‌بخش): بین ۱ تا ۲
- درجه پنج (غیرقابل قبول): بیشتر از ۲

قابل ذکر است که اعداد تعیین شده برای قضاؤت درباره کیفیت ترجمه، با توجه به سطح عمومی ترجمه‌های موجود و با دقت در نمونه‌های مختلف ارزیابی شده تعیین گردیده است. بنابراین امکان بالاتر بردن این درصدها یا کاستن از میزان آن، با توجه به نیاز یا سطح کار سازمان‌ها یا ناشرین یا مراکز ترجمه و ...، وجود دارد.

۵. بررسی عناصر اساسی ارزیابی در روش پیشنهادی

به طوری که پیشتر نیز اشاره شد، می‌توان عناصر اساسی ارزیابی متون ترجمه‌شده از عربی به فارسی را در دو سطح «عوامل هدایتگر» و «عوامل درون‌منی» دسته‌بندی کرد. اکنون به بررسی این عناصر در دو سطح یادشده می‌پردازیم:

۵-۱. عوامل هدایتگر

این عوامل را از آن رو هدایتگر می‌نامیم که در تمامی مراحل ترجمه اثرگذار هستند و اقدامات مترجم را در سطح عناصر درون‌منتهی جهت می‌بخشند. در سطح عوامل هدایتگر، تمام عناصر باید به طور مجزا حداقل نمره "متوسط" را در عملکرد مترجم کسب نمایند. با این حال می‌توان کار ارزیابی را در دو سطح "عوامل هدایتگر" و "عوامل درون‌منتهی" به پایان برد و نتیجه‌های به دست آمده در دو سطح را در کنار یکدیگر قرار داد و به جمع‌بندی پرداخت؛ زیرا این عوامل کاملاً از هم مجزا نیستند. نمره متوسط یعنی حداکثر یک اشتباہ در هر صفحه ارزیابی شده، طبق فرمول زیر:

تعداد انحراف از عامل

تعداد صفحات ارزیابی شده

فرمول ۱

پس لازم است اشتباهات مترجم در این سطوح به طور جداگانه مورد شمارش قرار گیرد و نتیجه در جدول خاصی که به همین منظور با استفاده از گزینه‌های داوری برای هر یک از عوامل هدایتگر در نظر گرفته می‌شود، ثبت گردد. در سطح عوامل هدایتگر، عناصر زیر مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۵-۱-۱. سبک متن

رعایت سبک در ترجمه به انتخاب معادل صحیح واژگان و بافت‌های دستوری جملات در زبان مقصد وابسته است. متون مختلف خبری، علمی، تخصصی، محاوره‌ای، ادبی و...، هر یک سبک خاص خود را دارا می‌باشند. به طور کلی، در بررسی میزان موفقیت ترجمه در انعکاس سبک متن اصلی، موارد زیر قابل بررسی و دقت نظر است:

• تغییر سبک از نوشتاری به گفتاری

نوشتار و گفتار دو مقوله مجزا هستند که هر یک سبک بیانی خاصی طلب می‌کنند. در این بین، برخی از کلمات نقش کلیدی در عبارت‌های به کار رفته ایفا می‌کنند. به عنوان نمونه، یکی از مترجمان در ترجمه خود در برخی صفحات از جمله "چی را ترجمه کنیم" استفاده کرده است که این تعبیر عامیانه و محاوره‌ای است و مناسب متن مبدأ نمی‌باشد (هاشمی ۱۳۷۶: ۸۱). گاهی هم تغییر خطاب جمله در برخی عبارت‌ها سبب می‌شود لحن توضیحی از همان نوع که معمولاً در گفتار به کار می‌رود، بر عبارت حاکم شود، مانند: هذا إلى جانب مفسري القرآن و جامعى الحكame (العسل ۱۴۱۶: ۸۴).
ابتدا من ... حيث لا يخلو تفسير من فكر تنموي على قدر من العمق والأهمية (عرب ۱۳۷۸: ۱۰۲).

موضوع در خصوص مفسران قرآن و گردآورندگان احکام آن نیز چنین است، از ... گرفته تا ... و غیره؛ شما هیچ تفسیری را نمی‌یابید که از اندیشه توسعه، آن هم تا حدودی عمیق و مهم تهی باشد (عرب ۱۳۷۸: ۱۰۲).

• پاییندی به قالب‌های بیانی زبان مبدأ

یکی دیگر از مواردی که منجر به عدم رعایت یا انعکاس سبک اثر اصلی در ترجمه می‌گردد، پاییندی بیش از حد به قالب‌های زبان مبدأ می‌باشد. این عمل، اغلب به خروج از حالت رسمی یا نوشتاری تعبیر منجر می‌گردد، مانند: فإذا تأمت عناية الدولة للقطاع التجاري و رعايتها للتجار و منعت الاحتكار و ما يضر بالناس، و ... (العسل ۱۴۱۶: ۸۴). اگر دولت به بخش بازرگانی توجه کند و بازرگانان را زیر نظر بگیرد و از احتکار و دیگر خلاف‌هایی که به مردم ضرر می‌زنند، جلوگیری نماید و ... (عرب ۱۳۷۸: ۱۱۹). توضیح: ... [فعالیت‌های اقتصادی] زیان آور... .

• خروج از عبارت‌های کلیشه‌ای

عدم توجه به عبارت‌های کلیشه‌ای زبان مقصد نیز یکی دیگر از عوامل برهم زننده تعادل سبکی میان متن اصلی و ترجمه است. مثلاً در متون روزنامه‌ای عربی گفته می‌شود؛ «و أضاف قائلاً» که معنای تحت الفظی آن چنین است: «وی افزود در حالی که می‌گفت». مع الوصف، در متون خبری و مطبوعاتی فارسی تنها یک فعل (افزود) به کار می‌رود.

• سبک واژگانی و فعلی

در سطح واژگان، بی توجهی به گونه زبانی یا سبک، در انتخاب معادل موجب برهم خوردن سبک عبارات متن اصلی می‌گردد. برای مثال می‌توان به کلمات «صبح»، «بامداد» و «سپیدهدم» و «پگاه» اشاره کرد که به تدریج رسمی‌تر و ادبی‌تر شده‌اند (ناظمیان ۱۳۸۶: ۴۶). گرینش معادل مناسب از میان معادلهای مختلف یک واژه یا فعل، می‌تواند به ارائه سبک متن زبان مبدأ کمک کند: و هکذا يتبيّن أن سيادة العدل والمساواة و انتفاء القهر والظلم من المجتمع هي اسس جوهرية لتحقيق الرضى النفسي... (العمل ۱۴۱۶: ۱۱۰). بدین‌سان، این واقعیت چهره مى‌نماید که حاکمیت بخشیدن به عدالت و سرکوب ستم، پایه اساسی تحقق رضایت روانی ... است (عرب ۱۳۷۸: ۱۳۸). **توضیح:** انتخاب معادل "چهره مى‌نماید" موجب تغییر سبک متن به ادبی شده است، حال آنکه این عبارت بخشی از یک متن اقتصادی و بحث‌های توسعه اسلامی است؛ به جای این عبارت می‌توان از معادل "روشن می‌شود که ..." استفاده کرد که هماهنگی بیشتری با سبک متن مبدأ دارد.

• بار عاطفی و احساسی واژگان

نکته دیگری که به رعایت سبک متن مبدأ کمک شایانی می‌کند، توجه کافی به بار عاطفی یا احساسی واژگان و عبارت‌هاست. مثبت، منفی یا خنثی بودن کلمات از این مقوله است. مانند:

۱) سنغوص في أعمق التاريخ الإسلامي لاستعراض بعضًا من تراثه الضخم الذي خلقه

لنا المفكرون الإسلاميون في ميدان الإنماء... (العمل ۱۴۱۶: ۸۲). اینک اند کی

در اعمق تاریخ اسلام فرو می رویم تا گوشه‌ای از میراث عظیم اسلام را که

اندیشمندان مسلمان در عرصه توسعه برای ما بر جای نهاده‌اند، تماشا کنیم...

(عرب ۱۳۷۸: ۱۰۰). **توضیح:** فعل "سنغوص" به معنی فرو رفتن در عمق آب

برای یافتن (مثلاً مروارید) است، در حالی که کاربرد فعل فارسی "فرو رفتن"

در ترجمه این جمله، دربردارنده جنبه‌ای منفی و ناخوشایند است. بنابراین

عبارتی مانند "کاوش می کنیم" با سبک متن اصلی همساز‌تر است. برای فعل

"نستعرض" هم معادل‌هایی مانند "بازبینی"، "پیش‌کشیدن"، "فراخواندن"، "از نظر گذراندن" و ... مناسب است.

۲) ... بل کانت ادوات صممت لتنقیض سیادة الاسلام (شرابی ۱۹۹۱: ۲۶). بلکه ابزارهایی هستند تهیه شده برای از میان بردن سرکردگی اسلام (عالم ۱۳۶۸: ۱۸). توضیح: واژه "سرکردگی" جنبه منفی دارد. برای این منظور واژه "حاکمیت" مناسب است.

• توالی معادل‌ها در ازاء یک واژه

مسئله قابل ذکر دیگر در زمینه سبک و رعایت صحیح آن در ترجمه، استفاده از چند معادل بی در پی برای یک واژه است که می‌تواند سبک نگارش را دستخوش تغییر کند. این امر بویژه با توجه به نوع متن اهمیت می‌یابد. برای ایجاز، اختصار و دقت در واژه‌گزینی از خصوصیات متون علمی و تخصصی است، در حالی که اگر برای هر واژه، دو یا سه کلمه به عنوان معادل ذکر گردد، این روال دچار اخلال می‌شود. در خصوص متون غیرعلمی هم این کار سبب می‌شود نوعی سبک گفتاری بر نوشتار حاکم شود یا ترجمه حالت توضیحی به خود بگیرد؛ زیرا اغلب در چنین حالت‌هایی مترجم میان انتخاب معادل از میان دو یا سه معادل مردد است و این مشکل به طور مرتب در جریان ادامه ترجمه نمود می‌یابد. مانند نمونه زیر که مترجم برای واژه "الدور" بین معادل‌های "نقش" و "وظیفه" مردد بوده، سرانجام به استفاده همزمان از هر دو معادل رو آورده است: إن الدولة الإسلامية... لها دور هام القاه الاسلام على عاتقها لتحقيق عمارة البلاد بتکوين مجتمع المتقين الذي هو هدف التنمية و غایتها. يمكن التعرف الى هذا الدور من خلال الامور التالية:.. (العمل ۱۴۱۶: ۹۹). دولت اسلامی...؛ وظیفه‌ای مهم دارد که اسلام بر عهده‌اش نهاده است ... این وظیفه و نقش را می‌توان از لابلای امور زیر شناخت:.. (عرب ۱۳۷۸: ۱۲۳).

۵-۱-۲. سبک نویسنده

منظور از سبک نویسنده در معادل‌یابی و واژه‌گزینی، فرهنگ واژگانی خاصی است که نویسنده بیشترین الفاظ خود را از آن می‌گیرد و به همین جهت برخی واژگان در نوشهای و بیان او زیاد تکرار می‌شوند. از سوی دیگر، برای شناخت سبک نویسنده در سطح جملات و عبارات، می‌توان

علاوه بر دقت در واژگان مورد استفاده نویسنده، شیوه نگارشی و بیانی، سادگی یا پیچیدگی عبارات و کوتاهی و بلندی جملاتی را که وی به طور معمول به کار می‌برد، مورد توجه قرار داد. گرایش نویسنده برای به کارگیری عبارات طنزآمیز، ارشادی، امری، روانی، و ... از دیگر عناصری است که می‌تواند ما را در شناخت صحیح سبک نویسنده یاری دهد. از سوی دیگر، شهرت بسیار زیاد نویسنده نیز ما را بر آن می‌دارد تا در ترجمه به سبک مورد استفاده وی بیشتر بها دهیم. البته این شهرت می‌تواند در سطوح مختلف ادبی، یا حتی سیاسی باشد؛ مانند ادبیات خاص مورد استفاده یک رئیس جمهور. به عبارت دیگر، در صورت تقابل سبک متن با سبک نویسنده، این سبک نویسنده است که باید نمود یابد. همچنین می‌توان لحن سخن نویسنده را تنها با توجه به عباراتی که به کار می‌برد، در یکی از دسته‌های کلی زیر قرار داد: ملایم و لطیف، خشک، خشن، طنز، حزن‌انگیز، مؤدبانه، ساده و بی‌پیرایه، کنایه‌آمیز، ادبیانه، شاعرانه، عارفانه، عاشقانه و

۱-۳. نوع متن

نوع متن سبک خاص خود را نیز طلب می‌کند. بنابراین، سبک به کار رفته در متن می‌تواند از نوع متن تأثیر پذیرد و به صورت علمی، ادبی، و ... درآید. در حقیقت هر سطح از سطوح یادشده در نوع بخصوصی از متن کاربرد دارد و وجهه غالب آن به شمار می‌رود. حفظ ویژگی‌های نوع متن بویژه در متن تحصصی، از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. حفظ خصوصیات متن و رعایت نوع آن، حلقه دیگری است از سلسله به هم پیوسته «عوامل هدایتگر» که در صورت رعایت سبک متن دست یافتنی است.

۱-۴. توجه به مخاطب

مشخص بودن مخاطب متن برای مترجم اهمیت زیادی دارد. داشتن تصویر روشن از مخاطب اثر، در انتخاب فرهنگ‌های لغت و برداشت درست از اطلاعات ذکر شده در متن اصلی تأثیر فراوان دارد. با مشخص بودن مخاطب نوع معادل‌یابی برای واژگان دستخوش تغییر می‌شود و

واژه‌گرینی‌ها متناسب با سطح درک مخاطبان صورت می‌گیرد. از سوی دیگر حدود اختیارات مترجم برای به کار گیری جملات طولانی یا کوتاه تعیین می‌شود.

۱-۵. انسجام متنی و روان بودن متن ترجمه

به طور کلی، انسجام «مطابقت متن با محیط آن» تعریف شده است. این اصطلاح توسط رایس و ورمیر در حوزه مطالعات ترجمه به کار رفته است (شاتلورت و کاوی ۱۳۸۵: ۴۱). مسائل زیر از جمله عوامل اثرگذار در انسجام متن ترجمه است که لازم است در ارزیابی مورد توجه باشد:

- **به کار گیری صحیح کلمات ارتباط‌دهنده**

وجود انسجام در میان عبارات متن ترجمه موجب زودیابی و روان‌تر شدن آن می‌شود. از این رو، لازم است عملکرد مترجم در انتخاب ترکیب‌ها، عبارات و جمله‌های یکدست و نیز کلمات ارتباط‌دهنده و انسجام‌بخش ثبت شده و در ارزیابی انعکاس یابد.

- **حذف ضروری**

حذف برخی کلمات و حروف غیرضروری نیز از جمله عوامل مهم اثرگذار در فرایند انسجام و روانی متن ترجمه است. به عنوان نمونه می‌توان به حرف "و" اشاره کرد که در زبان عربی مکرر استعمال می‌شود. علاوه بر حرف "و"، برخی واژگان نیز هستند که در درون ترکیب عربی ضرورت دارند، اما به هنگام ترجمه زاید هستند و ترجمه نمی‌شوند. به عنوان نمونه در دو عبارت زیر، واژگان مشخص شده، در ترجمه زاید به حساب می‌آیند: إنها تمثل مبادرة الفرصة الأخيرة:^۱ این به منزله آخرین فرصت است. - ممارسة نقد العقلية المعاصرة:^۲ نقد عقلاتیت معاصر

- **کاربرست به هنگام واژه یا عبارت توضیحی**

گاه نیز عدم به کار بردن به موقع واژگان خنثی ارتباط و انسجام جملات متن را از میان می‌برد. برای مثال، در عبارت زیر لازم است عبارت توضیحی ضروری که از سیاق متن فهمیده می‌شود، در ترجمه اضافه شود: و من الین ان اعراضهم لم يكن لنقص في حجج النبي (ص) و آیاته

۱. الوفاق، رقم ۳۰۵۰ (۲۰۰۸/۴/۲۱) ص ۱۲.

۲. فصلیه ایران و العرب، السنة الرابعة، العددان ۱۵-۱۶، ص ۱۸۳.

و لکن الطالمین بآیات الله یجحدون...: پر واضح است که علت اعراض آنان نقصان در ادلہ پیامبر (ص) و آیات نبوده است، بلکه [علت آن است که] ستم پیشگان [همیشه] آیات خداوند را انکار می‌کنند.

۱-۶. رعایت ظرفیت‌های ساختاری و فرهنگی زبان مقصد

رعایت تقدیم و تأخیرهای ضروری برخی واژگان یا جملات وابسته به هم و عدم انعکاس ساختار جملات زبان مبدأ در ترجمه، استفاده از کلیشه‌های بیانی برابر در زبان مقصد و توجه لازم به روش‌های برخورد با عناصر فرهنگی در ترجمه، از جمله مواردی است که باید در ترجمه مدد نظر قرار گیرد.

الف) رعایت ظرفیت‌های ساختاری زبان مقصد یا عدم انعکاس ساختار زبان مبدأ

امروزه در اثر ترجمه از زبان‌های اروپایی واژگان و اصطلاحات مختلفی در زبان‌های میزبان پیدا شده است. اصطلاحاتی چون "در رابطه با، روی کسی یا چیزی حساب کردن، نقطه‌نظر، بی‌تفاوت، چراکه نه، به اندازه کافی و ...". از جمله ترکیب‌هایی هستند که بر اثر ترجمه از این زبان‌ها در زبان فارسی پدیدار شده‌اند (مشیری ۱۳۷۳: ۱۲). بر اثر ترجمه از عربی به فارسی نیز برخی الگوهای بیانی عربی در فارسی انعکاس می‌یابد که می‌توان به بارزترین آن‌ها اشاره کرد:

- اظهار غیرضروری مشی مانند:

و قال لهم إنه يجب عليكم أن تفكروا فيما تفعلون..

ترجمه: و به آن دو گفت شما دو نفر باید درباره کارهایی که می‌کنید، فکر کنید.

توضیح: و به آن‌ها گفت شما باید درباره کارهایی که می‌کنید، فکر کنید.

- تکرار مضافق‌الیه به تبعیت از جمله عربی مانند:

كلام الإنسان و اعماله و حياته و موته...

ترجمه: کلام انسان و اعمال او و زندگی او و وفاتش....

توضیح: کلام، اعمال، زندگی و وفات انسان....

- عدم رعایت تقدیم و تأخیرهای ضروری واژگان و جملات به هم وابسته
عدم رعایت تقدیم و تأخیرهای ضروری واژگان مانند:
اعربت كل من ایران و سوریا و السعودیة عن إحتجاجها على...؛
ترجمه: هر کدام از ایران و سوریه و عربستان اعتراض خود را نسبت به .. اظهار داشتند.
توضیح: ایران، سوریه و عربستان، هر کدام، اعتراض خود را نسبت به .. اظهار داشتند.
عدم رعایت تقدیم و تأخیرهای ضروری جملات به هم وابسته مانند:
کان قد تغدا عندما اتصلت به.
ترجمه: ناهار خورده بود؛ وقتی که با او تماس گرفتم.
توضیح: وقتی با او تماس گرفتم، ناهار خورده بود.
- جابجایی بدل و مبدل منه در جمله مانند:
اعلن الامین العام لمنظمة الامم المتحدة كوفي عنان عن ارتياحه بشأن....
ترجمه: دبیر کل سازمان ملل متحد، كوفي عنان نسبت به ... ابراز خرسندي کرد... .
توضیح: كوفي عنان، دبیر کل سازمان ملل متحد، نسبت به ... ابراز خرسندي کرد. (در زبان فارسی، ابتدا مبدل منه و سپس بدل ذکر می گردد).
- ترجمه منادی غایب عربی به صورت سوم شخص مانند:
«يا من يعطى الكثير بالقليل»: «ای کسی که زیاد را در برابر کم عطا می کندا!».
توضیح: «ای کسی که زیاد را در برابر کم عطا می کنی!».
- ترجمه تحتاللفظی؛ مانند ترجمه عبارت زیر:
جريدة يندی لها الجين؛ الكيان الصهيوني يحقن أطفال الإنفاضة بفيروس الإيدز
ترجمه: جنایتی که به خاطر آن عرق از پیشانی سرازیر می شود؛ رژیم صهیونیستی ویروس ایدز را به کودکان انفاضه تزریق می کند (عزیزی پور ۱۳۸۵: ۳۷). (به جای: یک جنایت شرم آور....).

• تعامل صحیح با ضمایر عربی

ضمیر عربی در موارد مختلفی در جمله ذکر می‌گردد که البته هنگام ترجمه نیازی به ترجمه برخی از آن‌ها نیست. مانند: فرز النفايات من منشأها: تفکیک زیاله از مبدأ. ذکر این نکته نیز لازم است که در سال‌های اخیر، تحت تأثیر زبان‌های اروپایی، بویژه انگلیسی، از تکرار ضمیر در ترکیب‌ها در متون بسیاری به نحو چشمگیری کاسته شده است (نیازی ۱۳۸۷: ۹۰-۹۲).

(ب) توجه به اصول ترجمه ضرب المثل‌ها، کنایات و تعابیر حاوی عنصر فرهنگی

با بررسی روش‌های متداول در ترجمه عناصر فرهنگی درمی‌یابیم که انتخاب روش برای ترجمه این عناصر به میل مترجم بستگی ندارد. در حقیقت ضرب المثل‌ها و کنایاتی که ریشه در تاریخ کهن ملت‌ها دارند، در مقایسه با تعبیرهای مشابه در عصر جدید بار فرهنگی سنگین‌تری دارند و به شرح و توضیح یا تعدیل نیازمندند. اما هنگامی که یک نماد یا ضرب المثل یا کنایه در هر دو زبان مبدأ و مقصد هم از نظر بازتاب مفهومی و هم از جهت شکل و تصویر احساسی و عاطفی به کار گرفته شده، یکسان باشد، جایگزینی معادل دقیق و همسنگ آن در زبان مقصد در اولویت قرار می‌گیرد.

۷-۱-۵. هدف متن

منظور از هدف متن بررسی میزان تأثیرگذاری متن ترجمه در مقایسه با متن اصلی است تا بتوان از این طریق به ارزیابی تحقق اهداف نویسنده پی برد. ارزیاب در اینجا به مقایسه اثر کلی متن اصلی بر مخاطب با اثر متقابل متن ترجمه شده می‌پردازد و شدت یا ضعف این اثرگذاری را مشخص می‌کند. برای بررسی میزان تأثیرگذاری متن ترجمه، می‌توان به بررسی کارکردهای مختلف پیام‌های درون متن نیز پرداخت. با توجه به این مطلب، هر پیامی می‌تواند کارکرد خاصی داشته باشد و در این میان توجه داشتن به هدف پیام، به معنی اهتمام به کارکرد مورد نظر نویسنده از بیان پیام می‌باشد (مشیری ۱۳۷۳: ۱۱۹-۱۲۰).

۲-۵. عوامل درون‌منتی

مسئله مهمی که پیش از شروع بررسی عوامل درون‌منتی باید به آن اشاره کرد، این است که در ترجمه، فرض بر تلاش مترجم برای ترجمه درست است. لذا غالباً خطاهای غیرعمدی است. بنابراین در موارد نادری که درست عکس منظور نویسنده در ترجمه انعکاس می‌یابد (مانند منفی شدن فعل مثبت یا برعکس)، معمولاً اشتباهات تایپی دخالت دارد. اما اگر برای ارزیاب حالتی غیر از اشتباه تایپی محرز گردد (چنین مواردی بسیار نادر است)، در این صورت پیشنهاد می‌کنیم هر مورد از این خطاهای به مثابه ۲ خطای مترجم ثبت شود و مجموع موارد به دست آمده از ارزیابی در فرمول ۲ قرار گیرد تا ارزیابی نهایی با در نظر گرفتن نتیجه حاصل از بررسی عوامل هدایتگر و عوامل درون‌منتی انجام پذیرد.

(تعداد مخالفت‌های عمدی با منظور نویسنده * ۲) + اشتباهات معادل یابی یا برابریابی

تعداد صفحات ارزیابی شده

فرمول ۲

کار بررسی عوامل درون‌منتی در سه سطح واژگان، ترکیب و عبارت، و جملات انجام می‌شود. اشتباهات مترجم در این سطوح به طور جداگانه مورد شمارش و نتیجه در فرمول ۲ قرار می‌گیرد. ما مسائل مختلف درون‌منتی را در سه سطح دسته‌بندی می‌کنیم و مسائل هر سطح را در آن مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۱-۲-۵. واژگان

در سطح واژگان، مسائل مختلفی وجود دارد که کار ارزیابی بر آن‌ها استوار می‌گردد. ابتدا برای آنکه در بررسی عناصر اساسی از سه سطح یادشده خارج نشویم، ضبط صحیح اعلام را نیز در

سطح واژگان مورد بررسی قرار می‌دهیم و سپس به معادل‌یابی و عناصر اساسی دخیل در آن خواهیم پرداخت.

• ضبط اعلام

ضبط نادرست اعلام از جمله مواردی است که گاه می‌تواند ترجمه را تحت الشعاع خود قرار دهد، البته زمانی که ضبط غیر صحیح علم، در زبان مقصد کاملاً بیگانه و نامشخص باشد. در خصوص اسمی شهرها، کشورها و مکان‌ها نیز این نکته را باید از نظر دور داشت که ضبط برخی از این اسم‌ها در زبان عربی همراه با تغییراتی است که ممکن است ذکر عینی و دست‌نخورده آن در زبان فارسی، اصلاً مفهوم نباشد؛ مانند «برشلونة = بارسلونا»، «بام = بم»، «فینتا = وین»، «نمسا = اتریش» و... . یکی دیگر از عواملی که سبب اشتباه مترجمان در ضبط صحیح اعلام در ترجمه از عربی به فارسی می‌شود، استفاده از القاب عربی برای برخی شهرها و مکان‌هاست. مانند: «دارالیضاء» و «أرض الرافدين»، به ترتیب به جای «کازابلانکا» و «عراق».

• معادل‌یابی

هرچه مترجم به ظرفات‌های معنایی واژه در ترکیب‌های مختلف آگاه‌تر باشد، تحریر و سرگردانی وی نیز در انتخاب معادل بیشتر خواهد شد، اما انتظاری که از مترجم می‌رود این است که با کمترین خسارت و لطمہ معادل مناسب را انتخاب کند (عنانی ۲۰۰۴: ۵). بحث‌های زیر از جمله مسائل مهمی هستند که در معادل‌یابی واژگان باید مورد توجه قرار گیرند، اما پیش از آن اشاره به این نکته ضروری است که در ارزیابی، تکرار یک اشتباه (مانند معادل متفاوت با مفهوم یک واژه) در طول متن تنها به منزله یک اشتباه در نظر گرفته می‌شود.

(۱) معادل‌گزینی متفاوت با مفهوم واژه

هنگامی که از معادل‌گزینی متفاوت با مفهوم واژه صحبت می‌کنیم، به آن دسته از معادل‌ها اشاره می‌کنیم که اساس آن استبatement اشتباه است و بافت و سیاق کلام نیز آن را تداعی نمی‌کند، مانند: و ربما أن عصر الوطنية - الذي حاول نابليون أن يستغلle لحل المسألة الشرقية بالمسألة اليهودية - كان فاعلا على الناحية الإسلامية دون حاجة إلى تليفيقات أمبراطور فرنسي يقود جيوشا غربية توجهها خطط امبراطورية مسلحة (هیکل ۱۹۹۶: ۳۸). شاید عصر ملی گرایی که ناپلئون سعی می‌کرد آن را

با طرح مسئله یهود برای حل مشکل خاورمیانه مورد بهره‌برداری قرار دهد از جهت اسلامی – عربی بدون نیاز به دستورات امپراتور فرانسه که لشکرهای خود را برای اجرای طرح‌های امپراطوری اش به منطقه گسیل داشت، مؤثر واقع شد (سعیدی ۱۳۷۸: ۳۶). **توضیح:** معادل "تلفیقات"، "داستان‌های ساختگی" است.

۲) معادل گزینی اسم‌های مشترک در عربی و فارسی
 چنانکه می‌دانیم زبان فارسی ارتباطی تنگاتنگ با زبان عربی دارد. واژگان بسیاری از عربی وارد فارسی شده‌اند که طی سال‌ها دچار تحولات و دگرگونی‌های معنایی گردیده‌اند. هرچند به نظر می‌رسد «واژگان عربی در فارسی از تحول معنایی واپس مانده‌اند» (آذرنوش ۱۳۸۵: ۱۷۵)، با این حال باید در نظر داشت که تحول در مفهوم این واژگان، چه در زبان مادر صورت گرفته باشد چه در زبان میزبان، سبب بروز مشکل در ترجمه می‌گردد، مانند: إن قوّة إیران و استقرارها و مکانتها المرموقة مسائل لاتر quo للأعداء؛ قدرت ایران و استقرار و جایگاه چشمگیرش مسائلی است که خواهایند دشمنان نیست (همان: ۲۸۵). **توضیح:** معادل "الاستقرار"، "ثبات" است. استقرار در فارسی به معنای برپایی یا برقراری (مثلاً صلح) یا جایگیری (مثلاً نیروها) به کار می‌رود.

۳) معادل گزینی با توجه به مفهوم اصطلاحی واژگان
 به عنوان مثال واژه «مفخخة» از ریشه فعخ و در اصل به معنای (تله گذاری شده یا دام گذاری شده) می‌باشد، اما مفهوم اصطلاحی آن «بمب گذاری شده» است؛ در مثال زیر مفهوم اصطلاحی و جدید واژه «تحدى» (= چالش) نادیده گرفته شده است: كان الحافر الاساسى للإصلاح نابعاً من التحدى الذى طرحة الغرب على المجتمع الاسلامى (شارابي ۱۹۹۱: ۳۷). مبارزه جویی که غرب بر جامعه اسلامی تحمیل می‌کرد سرچشمه انگیزه اصلی جنبش اصلاح طلبی بود (عالی ۱۳۶۸: ۳۲).

۴) معادل گزینی با توجه به وسعت معنایی واژگان

واژگان یک زبان از شمول و وسعت معنایی یکسانی برخوردار نیستند. واژگان مختلف ممکن است با یکدیگر هم معنی باشند، اما همیشه نمی‌توان آن‌ها را به جای هم به کار برد. به عنوان مثال واژگان «بوروکراسی» و «کاغذبازی» اگرچه از نظر معنا ممکن است گاهی به جای هم مورد

استفاده قرار گیرند، اما می‌دانیم که کاغذبازی تنها می‌تواند جزیی از بوروکراسی باشد، بنابراین برای واژه «بیروقراطیه» بهتر آن است که از واژه بوروکراسی استفاده شود.

۵) معادل گزینی با توجه به شدت و ضعف معنایی واژگان

واژگان مختلف علی رغم شباهت معنایی، گاه از نظر شدت و ضعف مفهومی تفاوت‌های زیادی دارند. برای مثال می‌توان کلمات متراծ «مناسب» (الملاائم)، «مطلوب» (المنشود)، «خوب» (الجيد)، «ایده‌آل» (المرجو)، «آرمانی» (المثالی)، را در نظر گرفت که معنا به شکل تدریجی در آن‌ها تأکید شده و شدت یافته است (ناظمیان ۱۳۸۶: ۴۹). و ساهمت الطریقۃ التقليدیۃ الراسخة لمواجهه مصاعب العیش و لنقل الحکمة الموروثة فی کبت التزعع الفردیہ و کبح ادراک الذات المستقل (شرابی ۱۹۹۱: ۲۶). شیوه رایج رویارویی با خطرهای زندگی و نحوه انتقال ذهنیت موروثی، به از میان بردن فردیت و به جلوگیری از خود آگاهی مستقل کمک کرد (عالی ۱۳۶۸: ۱۹). **توضیح:** شدت معنایی "از بین بردن" با "سرکوب کردن" به عنوان معادل صحیح "کبت" برابر نیست.

۶) معادل گزینی با در نظر گرفتن مفهوم ثانوی واژگان

از نظر زبان‌شناسی، با شنیدن کلمه در خارج از متن معمولاً مفهومی در ذهن نقش می‌بنند که آن را مفهوم اولیه می‌نامند. اما اغلب کلمات، با توجه به موقعیت و متن، معاهیم متعدد دیگری هم دارند. برای مثال در مقابل جمله «أنا أعرفه» در فارسی «من او را می‌شناسم» قرار می‌گیرد، ولی جمله «انا اعرف كل شيء»، «من همه چیز می‌دانم» ترجمه می‌گردد. در این جمله‌ها واژه «أعرف» در هر دو مفهوم اولیه و ثانوی خود استفاده شده است. نمونه زیر موردی از عدم توجه به مفهوم ثانوی واژه است: للإمام ايضا ان يختار فيجعل على كل ارض من الخراج ما يتحمل و يطيق اهلها (العمل ۱۴۱۶: ۱۰۶). امام حق انتخاب دارد. او می‌تواند بر هر زمینی به اندازه بازدهی آن و متناسب با توان اهل آن خراج قرار دهد (عرب ۱۳۷۸: ۱۳۵). **توضیح:** " يجعل" در اینجا به مفهوم ثانوی آن یعنی "وضع کند" به کار رفته است.

۷) معادل گزینی با توجه به پشتونه فرهنگی واژگان

کاربرد واژگان مختلف در برخی معانی متأثر از فرهنگ هر ملت است. برای مثال کاربرد استعاری نام‌ها، روابط اجتماعی، عناوین و اصطلاحات مربوط به آن، نوع لباس‌ها، غذاها و شرایط جغرافیایی، آداب و سنت خاص ملی، باورها و عقاید اجتماعی از جمله عناصر مهم فرهنگی در هر زبان هستند.

برای مثال در کشورهای عربی "غضن الزيتون" (= شاخه زیتون) نشان و سمبول صلح و آرامش است. همچنین، "کرکس" در فرهنگ عربی نشانه بلندپروازی و رفعت مقام است، در حالی که در فرهنگ فارسی "عقاب" چنین است (معروف ۱۳۸۰: ۱۵۷). هرچند که به نظر می‌رسد استفاده از نام کرکس در فرهنگ عربی به این منظور ابتدا از روی یک اشتباه در ترجمه رواج یافته است (عنانی ۲۰۰۴: ۳۱).

بهترین راه ترجمه این عناصر آن است که در صورت تفاوت با فرهنگ مقصد، با عناصری از فرهنگ مقصد با همان وزن و خاصیت جایگزین شده و در پی‌نوشت به اصل کلمه و نقش آن در فرهنگ مبدأ اشاره شود. البته در صورتی که عنصر فرهنگی در بافت متن قابل فهم و هضم باشد، بهتر آن است که به ذکر آن در متن و توضیح و جایگزینی آن با عنصر فرهنگی مقصد در پی‌نوشت پرداخت.

۸) معادل‌گزینی با رعایت وحدت کاربرد اصطلاح در طول متن

معادل‌گزینی با رعایت وحدت کاربرد یک اصطلاح در طول متن، بدین معنی است که اگر مترجمی، مثلاً از اصطلاح «نوکیسه» به عنوان معادل واژه «وصولی» استفاده کرد، باید همین معادل را تا پایان متن به کار ببرد و حتی الامکان از به کار بردن معادلهایی چون «تازه به دوران رسیده» به عنوان معادلهای دیگر این واژه بپرهیزد. در متن زیر که موضوع آن برقراری امنیت و نظم (إحلال الأمن و النظام) است، مترجم در ترجمه واژه "نظام"، گاه از معادل "نظم" و گاه از معادل "نظام" استفاده کرده که این عمل سبب می‌شود خواننده گاهی احساس کند موضوع متن حفظ "نظام یا تشکیلات حکومتی" است: و هما (الامن و النظام) ضروریان لتحقيق العمارة و التنمية ينصح الإمام الولاء بتطبيق مبدأ الثواب والعقاب و اعتماد حفظة الامن أو جنود الله كما سماهم ليتمكن من الضرب على يد كل خارج على النظام و تحقيق الامن داخل المجتمع (العلسل ۱۴۱۶: ۹۳). از دیدگاه

امام امنیت و نظم برای تحقیق آبادانی و توسعه ضروری هستند... . امام والیان را به اجرای اصل پاداش و مجازات و گماردن پاسداران امنیت یا به تعبیر ایشان سربازان خدا سفارش می کند تا امکان سرکوب کسانی که بر نظام می شورند، فراهم شود و امنیت در درون جامعه تحقیق یابد (عرب ۱۳۷۸: ۱۱۴). **توضیح:** ... تا امکان برخورد با برهم زندگان نظم فراهم شود.

۹) توجه به تنوع اصطلاحات در گستره مناطق عربی

به دلیل گستردگی قلمرو رواج زبان عربی، تفاوت هایی در برخی اصطلاحات رایج در کشورهای عرب زبان مناطق مختلف به وجود آمده است. مثال های زیر نشان می دهد که چگونه اصطلاحات تخصصی حقوقی در عربی آفریقا و خاور میانه با اشکال متفاوتی بیان می شود:

معادل عربی در خاور میانه	معادل عربی در شمال آفریقا	اصطلاح حقوقی فارسی
مباشر المحكمة	رسول المحكمة	مأمور اجرای دادگاه
قصور شرعی	دون سن الرشد	صغر بودن
هیأة المحكمين	هيئة المحلفين	هیأت داوری

۱۰) نقل بدون معادل یابی

گاهی مترجمان به دلایل مختلف اقدام به نقل عینی واژه مبدأ در متن ترجمه می کنند این کار علاوه بر آنکه موجب رواج بی دلیل واژگان ییگانه می گردد، در اغلب موارد سبب بروز لبهام و دشواری در فهم متن ترجمه می گردد، مانند: و لنقف على مفاهيم و اهداف و مصطلحات التنمية في الإسلام من خلال الثوابت الآتية: اولاً: العطاء الفكري الإسلامي للتنمية (ابن خلدون)... (العمل ۱۴۱۶: ۸۲).

... با مفاهیم و هدف ها و اصطلاحات توسعه در اسلام، از لای لای ثوابت زیر آشنا شویم: اول: اندیشه اسلام درباره توسعه (ابن خلدون).. (عرب ۱۳۷۸: ۱۰۹). **توضیح:** به نظر می رسد منظور از "ثوابت" در اینجا "أصول ثابت ..." باشد.

۱۱) معادل گزینی با توجه به بافت عبارت

توجه به بافت کلام، مترجم را در تعیین چندگانگی‌های معنایی واژگان یاری می‌دهد. مسائل زیر با توجه به بافت عبارت روشن می‌شود. از پنج مورد چندگانگی که برای معنا ذکر کرده‌اند (ر.ک. حدادی ۱۳۷۰: ۲۰-۲۵)، سه مورد مربوط به واژگان است که از این میان یک مورد آن به بافت مربوط می‌شود و آن عبارت است از: چندگانگی در اقسام لغت؛ که می‌توان آن را حضور یک واژه در چندین نوع یا رده لغوی که هر بار به یک معنا می‌باشد، دانست. مانند: "من" که گاه موصولی است و گاه شرطی است و به معنای "هر که" به کار می‌رود. واژه «أبداً» نیز در بافت‌های متفاوت، دو معنای کاملاً متضاد به خود می‌گیرد. گاه به معنای «هرگز» است که در این حال فعل قبل از آن منفی می‌باشد و گاه به معنای «همیشه» می‌باشد و آن زمانی است که جمله مثبت باشد.

۱۲) معادل‌گرینی با توجه به سیاق متن

منظور از سیاق، محدوده مشخصی از مفهوم است که یک واژه با در نظر گرفتن بار احساسی کلام و نوع متن، در آن قرار می‌گیرد. گفته‌یم از پنج مورد چندگانگی که برای معنا ذکر کرده‌اند، سه مورد مربوط به واژگان است که یک مورد آن به بافت مربوط می‌شد، اما دو مورد باقیمانده به سیاق متن ارتباط می‌یابد که عبارتند از: ۱. چندگانگی معنا در لغت؛ مانند همنام‌ها یا مفاهیمی که از یک کلمه برای نامیدن آن‌ها استفاده می‌شود. مثال: عین (=چشم/جاسوس/چشم ...) ۲. چندگانگی در حیطه علوم؛ عبارت است از تغییر معنی واژه در رشته‌های گوناگون علمی که این تغییر می‌تواند اساسی یا اندک باشد. به عبارت دیگر در اینجا معادل‌گرینی با در نظر گرفتن حوزه تخصصی کاربرد واژه انجام می‌پذیرد. بدین معنی که ممکن است یک واژه در سیاست به یک معنا باشد و در فلسفه یا حقیقت و ... به معنایی دیگر.

سطح کاربردی واژه را نوع متن تعیین می‌کند. برای مثال، واژه "بیان" در حوزه متون اجتماعی و سیاسی به معنی "بیانیه" و در حوزه متون حقوقی به معنی "اظهارنامه" است. معنی دقیق برخی حروف نیز تنها در چهارچوب سیاق متن مشخص می‌شود. برخی از این حروف مسبب تغییر مفهوم جمله هستند. مثلاً، حرف جر «علی» می‌تواند هم به معنی "به خاطر، یا به دلیل" باشد و هم به معنی "علی رغم یا با وجود آن که". نکته دیگری که در زمینه سیاق، توجه به آن می‌تواند مفید

واقع شود، تقسیم سطوح کاربردی واژه بر اساس طبقه‌بندی انسانی و سازمانی است. مثلاً، واژه "قرار" بسته به سیاق می‌تواند به معنی "تصمیم‌گیری" (در سیاق عادی و انسانی)، یا "مصوبه" (در سطح سازمانی - پارلمان)، یا "قطعنامه" (در سطح سازمانی - سازمان ملل) باشد. فعل "استقبل" نیز می‌تواند در یک سیاق به معنی "استقبال کرد" (انسانی - هم‌سطح) یا در سیاقی دیگر "به حضور پذیرفت" (انسانی - در سطح عالی به دانی) ترجمه شود.

یکی دیگر از فواید توجه به سیاق، تعیین مفهوم حاصل از واژگان در عبارت‌های مختلف برای ترجمه است. مانند: بل أضاف اعتماد آخر لصيانة هذه الطرق من عاديات الطبيعة و تعديات الإنسان و القيام بتأهيلها لتظل صالحة و متطرورة... (العمل ۱۴۱۶: ۱۱۵). بلکه اعتبار دیگری نیز برای نگهداری و حفظ راه‌ها از حوادث طبیعی و تجاوزهای انسان بر آن می‌افزاید تا راههای موجود همواره... (عرب ۱۳۷۸: ۱۴۴). توضیح: حفظ راه‌ها از حوادث طبیعی و [صدمات ناشی از] عامل انسانی ...

۲-۲-۵. در سطح ترکیب یا عبارت

اغلب اشتباهات مترجمان هنگام ترجمه ترکیب یا عبارت شکل می‌گیرد. پیش از آنکه به بررسی مسائل مربوط به ترکیب‌ها بپردازیم، لازم است به این نکته اشاره کنیم که ما واژه «عبارت» را مترادف با «ترکیب» به کار بردۀایم. توجه به موارد زیر در ارزیابی عملکرد مترجم در سطح ترکیب‌ها و عبارات ضروری است:

• تعیین دقیق واحد ترجمه

واحد ترجمه عبارت است از کوچکترین بخش عبارت که در آن انسجام میان اجزای تشکیل‌دهنده چنان است که نمی‌توان هر جزء را جداگانه ترجمه کرد. به عبارت دیگر ترجمه هر جزء، به ترجمه جزء دیگر بستگی دارد (خزاعی فر ۱۳۷۳: ۲۰). «واحد ترجمه مکانیکی و ثابت نیست، بلکه شناور و پویاست و از بافقی به بافت دیگر تغییر می‌کند» (شمس آبادی ۱۳۸۰: ۷۸). از این رو نمی‌توان چهارچوب کاملاً مشخصی برای آن تعیین کرد. مثال‌های زیر، از جمله مواردی هستند که مترجم را می‌دارد واحد ترجمه را فراتر از یک کلمه انتخاب کند:

ترطیب الاجواء: تنشیزدائی

وضع النقاط على الحروف: شفافسازی [موضع يا اوضاع و..]

• اصل نسبیت زبانی

عدم وجود معیارهای مطلق برای ترجمه که در همه زبان‌ها و در همه شرایط به کار رود، یکی از مهمترین مشکلات ترجمه است. برای مثال، سه تعبیر عربی زیر در فارسی تنها به یک صورت ترجمه می‌شود: مسأءالخیر (اول شب) ؛ تصبح على خير (پایان شب) ؛ لیلۃ سعیدة / طابت لیلتک (= شب بخیر). به عنوان مثالی دیگر، الفاظ ابتدای ترکیب‌های عربی زیر در زبان فارسی با واژه «رئیس» جایگزین می‌شود. این در حالی است که واژگان عربی هر کدام در ترکیب خاص خود قرار می‌گیرند و به جای یکدیگر به کار برده نمی‌شوند: مدیر دائرة شؤون التعليم للجامعه؛ رئیس اداره آموزش - أمين المحفوظات؛ رئیس بایگانی - عميد الكلية؛ رئیس دانشکده - نقیب المحامین؛ رئیس کانون و کلا

• همنشینی واژگان

واژگان مختلف از طریق همنشینی و استعمال در کنار دیگر واژگان، گاه معنای اولیه خود را به طور کامل از دست می‌دهند و به انتقال مفهومی جدید کمک می‌کنند. برای مثال «آبواب» به هنگام همنشینی با «الكتاب»، تنها به شکل «فصل‌های كتاب» ترجمه می‌گردد.

• همایندی^۱

می‌توان همایندی را پر تکرار بودن کاربرد گروهی از واژگان در کنار یکدیگر دانست که به صورتی جاافتاده و معمول در یک زبان درآمده باشد. به عبارت دیگر اجزای این ترکیب‌ها را نمی‌توان از هم جدا کرد یا به جایگزینی هر یک از آن‌ها با واژه دیگر پرداخت. این مطلب نشان می‌دهد که رعایت سطح همایندی واژگان در ترکیب‌ها تا چه حد می‌تواند به «طبیعی بودن» متن ترجمه کمک کند: فهو يطلب من الإمام أن يبعث في كل ناحيةً بمن يشرف على الطريق و يتبع ما يحدث الناس بها فيزيله و يتوعد عليه لأن طرق المسلمين ليس لاحد أن يحدث بها شيئاً مما يضرهم (العلل ۱۴۱۶: ۱۱۵). او از امام می‌خواهد که: "مامورانی را به هر ناحیه گسیل دار، تا بر

1. collocation

راه‌ها نظارت کنند و آسیب‌هایی را که مردم به راه‌ها وارد می‌آورند، شناسایی و نابود سازند و ...
(عرب ۱۴۵: ۱۳۷۸).

توضیح: ناهمایندی "نابودی آسیب‌ها" ترجمه را غیرطبیعی کرده است. همایندی "برطرف شدن یا اصلاح با آسیب‌ها" در زبان فارسی مناسب‌تر است. در صفحات ۱۱۴ و ۱۱۵ نیز ترکیب‌های ناهمایند «اهمیتی بزرگ» و «امیدهای گستردۀ» به عنوان معادل ترکیب‌های عربی «اهمیّة كبيرة» و «الآمال المتّسعة» به کار برده شده است که صورت صحیح این ترکیب‌ها چنین است: «اهمیّة زياد» و «اميدهای فراوان».

• نقش حروف در ترکیب

علاوه بر واژگان، حروف نیز می‌توانند در ترکیب با واژگان دیگر به انتقال مفهوم جدید کمک کنند. در مثال‌های زیر تمام حروف موجود در ترکیب‌های عربی معنای خود را تغییر یا از دست داده‌اند: عن قریب؛ به زودی، عن إذنك؛ با اجازه شما؛ فضلاً عن؛ علاوه بـو، گذشته از، چه رسـد به همچنین حرف جر «من» نیز گاه به جای یک ترکیب اضافی به کار می‌رود و بنابراین نباید ترجمه شود. مانند: أحداث أدمتـ منـ القـلـوبـ (= ادـمتـ قـلـوبـناـ)؛ وقـاعـيـعـيـ کـهـ دـلـهـاـيـ ماـ رـاـ جـريـحـهـدارـ سـاخـتـ (فاتـحـيـ نـزـادـ وـ فـرـزانـهـ ۱۳۸۰: ۱۵۴). حروف عربی در ترکیب با فعل‌ها نیز منجر به تغییرات مهمی در معنا می‌گردند که در بخش بررسی جمله، به آن اشاره خواهیم کرد.

۳-۲-۵. در سطح جمله

وظیفه مترجم در ترجمه جمله، تعیین نزدیکترین چهارچوب مفهومی است که پیام نویسنده را به بهترین شکل با در نظر گرفتن عوامل هدایتگر، منتقل کند. مسائل زیر از جمله مهمترین اشکالاتی است که ممکن است ترجمه در این سطح با آن مواجه باشد:

• حذف

برخی از مترجمان هنگامی که به جمله یا جملاتی می‌رسند که از فهم آن عاجز می‌مانند، اقدام به حذف آن می‌کنند که البته این حذف ممکن است برای بخشی از یک جمله هم اتفاق بیفت. در موارد دیگر نیز این کار به دلایل دیگری از جمله کاستن از فشار کار ترجمه، ضروری تشخیص

ندادن، خطای دید و ... رخ می‌دهد. در ارزیابی به ازای حذف هر جمله یا بخشی از آن، یا حذف یک پاراگراف به طور کامل (به شرطی که تنها به یک مطلب ارتباط داشته باشد) یک نمره منفی در نظر گرفته می‌شود. برای مثال، در ترجمه زیر بخشی از یک جمله حذف شده است: لا يقتصر التشريع الإسلامي على تنظيم الوجه المادي والظروف الطبيعية للمجتمع شأن المناهج الوضعية وإنما ينفذ إلى أعمق الفكرة والروحية ... (العمل ١٤١٦: ٦٣). قوانین إسلامي [...] تنها به تنظيم جنبه مادي و شرایط طبیعی جامعه بسته نمی‌کند بلکه به اعمق فکری و معنوی بشر نیز نفوذ می‌کند.. (عرب ١٣٧٨: ٧٧). (شأن المناهج الوضعية=همانند روش‌های پوزیتیویستی یا قراردادی).

در مثال زیر یک جمله به طور کامل در ترجمه حذف شده است: فقد استطاع محمدعلى فى عشر سنوات أن ينشئ اسطلا و حيشا يفوقان كل ما يحتاجه للضرورات الشرعية لحكومته. و استطاع بتصرفات متسمة بالطغيان والاضطهاد ضد شعبه أن ينشئ جيشا فى حجم ليس له ما يبرره. فقد جند مائة ألف رجل و حشدتهم ضد سيده الخليفة العثماني و رمى جانبا قناع الولاء الذى يتظاهر به.. . (هیکل ١٩٩٦: ٤٢). محمدعلى پاشا طى ده سال گذشته توانت ناوگان دریایی و ارتشی افزون بر نیازهای ضروری حکومتش به وجود آورد. [...] او صد هزار مرد جنگی را استخدام کرد و آن‌ها را برضد خلیفه عثمانی آماده ساخت. سپس فرمانبرداری و اطاعت از سلطان عثمانی را که قبله به آن تظاهر می‌کرد، کنار گذاشت ... (سعیدی ١٣٧٨: ٤٠).

• فعل عربی

افعال عربی از دو جهت اهمیت می‌یابد: نخست، زمان فعل و دوم، از جهت کارکردهای آن در جمله. البته افعال نیز همانند واژگان نیاز به درک درست و معادل یابی صحیح دارند. مانند: و كانت تلك دائمًا ميزة بريطانيا في فترة صعودها... تحفظ الدرس من أعدائها و تطبق ثقافتهم بأفضل منهم (هیکل ١٩٩٦: ٣٨). و این پندهزیری صفت تمایز و مشخص بريطانيا در دوران اوج قدرتش بود. .. بريطانيا از دشمنانش درس عبرت می‌گیرد و طرح آن‌ها را بهتر از خودشان پیاده می‌کند (سعیدی ١٣٧٨: ٣٦). **توضیح:** ... بريطانيا از دشمنانش درس عبرت می‌گرفت و ... پیاده می‌کرد.

فعل عربی، در مقام مقایسه می‌تواند نقش یا کارکردهای مختلفی در جمله داشته باشد. برای مثال در عبارت زیر، فعل "تأتی" کار کرد استادی یا ربطی دارد، بدین معنی که معادل آن یک فعل

اسنادی یا ربطی در زبان فارسی است: حققت البلاط فی هذه الظروف انجازات عديدة تأثیری فی مقدمتها الانجازات العلمية. کشور در این شرایط دستاوردهای زیادی داشته است که دستاوردهای علمی

در صدای دستاوردهای باشد.

• مفهوم جمله

ترجمه نادرست تمام یا بخشی از جمله، حذف مفهومی، عدم توجه به نقش مفهومی جمله در بافت، و تحریف القا آمیز مفهوم جمله از عمدۀ ترین اشکالاتی است که در این سطح می‌توان به آن اشاره کرد.

۱) ترجمه نادرست تمام یا بخشی از جمله

ممکن است هنگام ترجمه یک جمله، برداشت نادرستی درباره قسمتی از آن یا تمام آن صورت گیرد و برگردان آن نادرست شود. در مثال زیر مفهومی که از عبارت اصلی بر می‌آید، در ترجمه منعکس نشده است: لقد كان الغموض الوجودي في النزعة العلمانية الإسلامية مغزى عميق على موقفها من الإسلام كنظرة شاملة على العالم (شرابی ۱۹۹۱: ۳۶). از هر دو دیدگاه تئوری و عمل، ابهام بحث دنیاگرایی اسلامی در مورد هستی شناسی به سبب ایستارش نسبت به اسلام به منزله یک جهان‌بینی فراگیر اهمیت بسیاری داشت (عالی ۱۳۶۸: ۳۰). **توضیح:** مفهوم جمله اصلی چنین است: ابهام هستی شناختی موجود در گرایش لائیک اسلامی اثر عمیقی در موضع این شاخه در برابر اسلام به عنوان یک دیدگاه فراگیر به جهان داشت.

۲) حذف مفهوم یا عدم همسنگی مفهوم جمله مبدأ و مقصد

یکی از نکات مهمی باید که در ارزیابی ترجمه در سطح جمله مد نظر قرار گیرد، حذف‌های مفهومی است. این مشکل به شکل‌های مختلفی خود را نشان می‌دهد؛ گاه این کار با حذف قیل به کار رفته در متن اصلی انجام می‌پذیرد، مانند: و المسيحي، المستأصل من جذوره و العامل على هوا، لم يكسب فقط بعده عن هذه الخلفية التقليدية بل دخل فجأة و ربما على غير توقع، عالماً جديداً كلياً من الحياة والتجربة.. (شرابی ۱۹۹۱: ۲۹). مسیحیان کنده شده از ریشه و سرگردان نه تنها از پیشینه سنتی شان دور شدند، بلکه در زندگی و تجربه اجتماعی کاملاً متفاوتی فروغ‌لathidند (عالی ۱۳۶۸: ۲۳).

توضیح: به طوری که در متن اصلی آمده، فروغ‌لطفیدن مسیحیان در زندگی و تجربه کاملاً متفاوت خود، «به یکباره و شاید هم غیرمنتظره» بوده است که در متن ترجمه اشاره‌ای به آن نشده است.

حذف مفهومی گاه با عدم ترجمه یا اشاره به صفت صورت می‌گیرد، مانند: و یشهد عدد المؤلفات النحویة و الشعیریة التی نشرها کتاب مسیحیون أبان هذه الفترة علی هذا الاهتمام المیسیحی النمودجی (شرابی ۱۹۹۱: ۳۰). انتشار شماری از کتاب‌های صرف و نحو و شعر توسط نویسنده‌گان مسیحی طی این دوره گواه توجه مسیحیان به این موضوع است (عالی ۱۳۶۸: ۲۴).

توضیح: به طوری که نویسنده بیان می‌دارد، توجه مسیحیان «مثال‌زدنی» است، اما در ترجمه اشاره‌ای به این مطلب نشده است. ضمناً به بیان نویسنده تعداد تألیفات این دوره است که به این توجه مثال‌زدنی شهادت می‌دهد، در حالی که در ترجمه تنها «انتشار شماری از تالیفات» ذکر گردیده است.

علم اشاره به فاعل فعل نیز از جمله موارد حذف مفهومی به شمار می‌رود، مانند: علیک أن تقنع السلطان و حاشیته بأن الحكومة الانجليزية ترى أن الوقت أصبح مناسباً لفتح أبواب فلسطين أمام هجرة اليهود إليها (هیکل ۱۹۹۶: ۴۴). لازم است سلطان عثمانی و اطرافیان او را قانع سازی که اکنون فرصت مناسبی برای گشايش درهای مهاجرت یهودیان به فلسطین پیش آمده است (سعیدی ۱۳۷۸: ۴۲).

توضیح: در متن اصلی آمده است که اکنون «از نظر دولت انگلیس» فرصت برای گشايش درهای مهاجرت یهودیان به فلسطین مناسب شده است.

یکی دیگر از مصادیق این مشکل تبدیل یک عبارت به عبارت دیگر است به طوری که از نظر مفهوم همسنگ نباشد، مانند: و من المثير للتأمل أن عدد اليهود في ذلك الوقت كان ۳۲۰۰ نسمة (هیکل ۱۹۹۶: ۴۶). شایان گفتن است که تعداد یهودیان در آن زمان در فلسطین ۳۲۰۰ نفر بود (سعیدی ۱۳۷۸: ۴۴). **توضیح:** مفهوم حاصل از «من المثير للتأمل»، «نکته تأمل برانگیز» است نه «شایان گفتن». این دو تعبیر از نظر مفهومی با هم برابر نیستند.

^۳) تحریف القامیز مفهوم جمله

همیشه این احتمال وجود دارد که در ترجمه یک جمله تحریف صورت بگیرد. اما گاهی این تحریف با القاء مطلبی غیر از منظور اصلی جمله همراه می‌شود. معمولاً این عمل به صورت عمدی صورت نمی‌پذیرد، بلکه عمدتاً به دلیل درک نادرست جمله اصلی یا عدم دقیق در برگردان اتفاق می‌افتد. در مثال زیر تحریف القاء آمیز با برداشت نادرست از معنی یک واژه رخ داده است: لکن تأثیر التعلیم والافکار الجدیدة کسر هذا الاحتكار تدریجاً و لكن فی صورة حاسمة بحيث أن طبقة جديدة من المثقفين لم يكن العلماء و رجال الدين المسيحيون كذلك إلا إحدى فئاتها، برزت فی اواخر القرن التاسع عشر (شرابی ۱۹۹۱: ۱۷). تأثیر آموزش و تأثیر اندیشه‌های نو به کنده اما سنگدلانه این انحصار را فرو پاشید تا پایان سده نوزدهم انبوه روشنفکران جدیدی پدید آمد که در آن علماً و نیز روحانیان مسیحی عرب تها یکی از گروه‌های شرکت کننده بودند... (عالم ۱۳۶۸: ۹). **توضیح:** مفهوم واقعی جمله شکسته شدن انحصار به صورتی تدریجی اما قاطعانه است و قاطعانه بودن لزوماً سنگدلانه بودن را تداعی نمی‌کند. از این رو این تعبیر می‌تواند مطلبی دیگر را در نزد خواننده القا نماید.

• افزودن بی‌مورد

انجام تعديل در ترجمه، یعنی افزودن یا کاستن بهنگام، امری لازم و ضروری است و به روان‌تر شدن آن منجر می‌گردد. اما اگر این تعديل و مشخصاً افزایش، بی‌مورد انجام پذیرد، مشکلاتی به وجود خواهد آورد که مهمترین آن‌ها تأکیدی شدن جمله، مبهوم‌گویی، پیچیده شدن ترجمه و بدفهمی است.

أ. تأکیدی شدن جمله

معمولًا افزودن قیود تأکید کننده در ترجمه مهمترین عاملی است که سبب می‌شود عبارت ترجمه تأکید کننده شود. مانند: و من الطبيعی أن الشواغل العامة لا يمكن ان تكون بعيدة عن إلهام الشعر، حتى و إن كان إقتراب هذا الإلهام من السياسة غير مباشر، وبالشعور دون التفكير المقصود و المنظم (هیکل ۱۹۹۶: ۴۲). الهام و شعر شاعر طبیعتاً از مشکلات اجتماعی زمان به دور نیست اما به طور حتم همراهی ادب و سیاست در این اوضاع بیشتر غیرمستقیم، احساسی و بدون تفکری منظم و سازمان یافته بود (سعیدی ۱۳۷۸: ۳۹).

ب. مبهم‌گویی و پیچیده‌سازی فهم جمله

منظور از ابهام در ترجمه، استفاده از کلمات و عبارت‌های خنثی، بیان نامشخص منظور نویسنده و ترجمه تحت‌اللفظی تعبیر، کنایات، مجازها و استعاره‌است؛ به نحوی که نتوان پیام جمله را بدرستی دریافت، مانند: فهم بسبب معیشتهم المحفوف بالمخاطر اتجهوا نحو وضع اهمیة قصوى لقیم البقاء و للفضائل المرتبطة به (شرابی ۱۹۹۱: ۲۹). آنان در زندگی خود که عموماً به شرایط خاصی وابسته بود کوشیدند به ارزش‌های زیستی و بقا و ویژگی‌های همراه آن برتری زیادی قائل شوند (عالم ۱۳۶۸: ۲۲). **توضیح:** شرایط خاص، تعبیری خنثی و نامشخص است. بهتر است از این تعبیر استفاده شود: آن‌ها به دلیل زندگی آکنده از خطرات خود

در مثال زیر هم ترجمه کنایه موجود در جمله مبدأ به خوبی صورت نپذیرفته، جمله ابهام دارد: بعد التخلص من استجواب البرلمان «یلتسین» یستخدم دبلوماسیه «کبشن فداء» لاجتیاز ازماهه الخانقة. بعد از رهایی از استیضاح پارلمان، یلتسین سیاست «گوسفند قربانی» را برای گذر از بحران‌های خفه‌کننده خود به کار می‌گیرد (عزیزی‌پور ۱۳۸۵: ۱۲).

توضیح: منظور از کنایه «کبشن فداء» همان چیزی است که در فارسی از آن به «سپر بلا» تعبیر می‌شود. استفاده از تعبیر تحت‌اللفظی «گوسفند قربانی» این ابهام را به وجود آورده که یلتسین امتیازی را واگذار می‌کند یا اینکه با قدم برداشتن در راه خشنودی مخالفانش سعی در راضی کردن آن‌ها دارد.

ت. کاهش روایی ترجمه

گاه با افزودن بی‌مورد از سلاست و روان بودن ترجمه کاسته می‌شود یا حداقل این کار سبب می‌شود سرعت خواندن و درک منظور جمله کاهش یابد. مانند: و ارغم العدیدون من العناصر البارزة من المتفقين في مصر والهلال الخصيب على مغادرة بلادهم لأسباب سياسية أو إقتصادية (شرابی ۱۹۹۱: ۱۸). بسیاری از اعضای برجسته ابوهه روشنگران مصر و هلال بارور در این یا آن زمان به دلایل سیاسی یا اقتصادی مجبور به ترک می‌هند (عالم ۱۳۶۸: ۱۰).

• تشخیص ارکان و اجزاء جمله

تشخیص درست ارکان اصلی و اجزاء غیراصلی جمله از اهمیت زیادی برخوردار است. ممکن است بی‌دقیقی به تشخیص نادرست ارکان و اجزاء جمله و فهم غلط جمله منجر شود، مانند: و بالطبع فإنه كوزير لخارجية ببريطانيا ثم رئيس لوزرائتها كان مشغولا بالمسئلة الشرقية لكن أوراقه لاظهر أنه ربط بين المسؤولين الا بعد ان قام به نابلتون (هيكل ١٩٩٦: ٣٩). طبعاً در مقام وزير امور خارجه و پس از آن نخست وزیر بريطانيا به مسئله خاورمیانه مشغول شد ولی طرح‌های خود را آشکار نساخت تا اینکه نابلتون میان مسئله یهودیان و خاورمیانه ارتباط برقرار کرد (سعیدی ١٣٧٨: ٣٧).

توضیح: در این ترجمه فاعل فعل «لانظره» که ضمیر مستتر «هی» بوده و به «اوراق» باز می‌گردد، به عنوان مفعول تلقی شده و مرجع ضمیر در «اوراقه» به عنوان فاعل در نظر گرفته شده است. ترجمه مناسب برای این قسمت می‌تواند چنین باشد: ... مشغول بود ولی استادش نشان می‌دهد که وی تنها پس از نابلتون میان مسئله یهودیان و خاورمیانه ارتباط برقرار کرد.

• انحراف از منظور نویسنده

انحراف از منظور نویسنده می‌تواند موارد متعددی را شامل شود. منظور ما از این عنوان، مواردی است که در آن برخلاف نظر نویسنده، بر منظور وی افروده شده، یا تأکید یا تردید مورد نظر او حذف شده باشد.

(۱) افزودن بر منظور نویسنده

هنگامی که در ترجمه یک جمله، صفت خاصی به یکی از ارکان و اجزاء جمله اضافه شود یا تأکید یا قیدی بر فعل جمله اصلی افروده گردد، و یا قید موجود در جمله تغییر (و تشدید) یابد، می‌گوییم بر منظور نویسنده افروده شده است. اضافه شدن صفت مانند: و لم یکن المفکرون المسيحيون في هذا المضمار خاصة الصحافيين و الناشرين مجرد مراقبين سلبيين (شرابي ١٩٩١: ٢٨). از این لحاظ روشنفکران مسیحی بویژه روزنامه‌نویسان و ناشران برجسته، ناظران مطیعی به شمار نمی‌رفتند.. (عالی ۱۳۶۸: ۲۳). **توضیح:** در این ترجمه صفت «برجسته» برخلاف منظور نویسنده به روزنامه‌نویسان و ناشران اضافه شده است.

اضافه شدن قید مانند: و عندهما جاءت سنة ١٩٩٤ كانت العجلة قد دارت دوره كاملة (هيكل ٢٦: ١٩٩٦). و هنگامی که سال ١٩٩٤ فرا رسید گردونه زمان با شتاب یک دوره کامل زده بود (سعیدی ١٣٧٨: ٢٣).

تغییر (و تشدید) قید مانند: و لهذا فإن الكلمة الانجليزية - تابو- ذاعت و شاع استعمالها حتى أصبحت وصفا عالميا دالا و مقبولا في عديد من لغات الارض لوصف حالة انسانية مركبة غائرة في اعماق تجربة المجتمعات ... (هيكل ١٩٩٦: ٢٢). بهمین جهت کلمه انگلیسی تابو رواج پیدا کرد و کاربرد آن گسترش یافت تا جایی که به واژه‌ای جهانی تبدیل شد و همه زبان‌های دنیا آن را پذیرفند ... (سعیدی ۱۳۷۸: ۱۸).

۲) حذف تأکید مورد نظر نویسنده

حذف تأکید مورد نظر نویسنده معمولاً با حذف یک قید تأکید کننده از ترجمه اتفاق می‌افتد. مانند: لم يكن الشعر حتى عند «بایرون» بعيداً عن السياسة. (هیکل ۱۹۹۶: ۴۲). در نظر بایرون شعر با سیاست بی ارتباط نبود (سعیدی ۱۳۷۸: ۳۹).

توضیح: به طوری که می‌بینیم نویسنده با ذکر «حتی» تأکید می‌کند که شعر و سیاست از نظر بسیاری بی ارتباط نیستند، حتی از نظر فردی مانند بایرون. اما این نکته در ترجمه منعکس نشده است.

حذف تردید مورد نظر نویسنده (۳)

بی توجهی به کلمات که در بابی خاص استعمال شده‌اند، یا در نظر نگرفتن برخی کلمات و حروف در ترجمه جملات سبب حذف تردید موجود در عبارت می‌گردد. مانند: إن السلطان و حاشيته قد لا يقتضى بهذا المنطق الأخلاقي .. (هيكل ١٩٩٦: ٤٤). سلطان و اطرافیان او طبعاً با این منطق اخلاقی قانع نخواهند شد... (سعیدی ١٣٧٨: ٤٢). توضیح: سلطان و اطرافیان او ممکن است با این منطق اخلاقی قانع نشوند... .

ولعل ذلك هو الذي اكسب هذه المقدسات المحرمات سلطانها الغلاب .. (هيكل ١٩٩٦: ٢٢). این امر به مقدسات (تابوها) قدرت و تسلط و نفوذ خاصی بخشیده است..
(.سعیدی ١٣٧٨: ١٨).

توضیح: «لعل» ترجمه نشده و تردید مورد نظر نویسنده از میان رفته است. ضمناً معادل یابی «سلطانها الغلاب» نیز درست انجام نشده است. در برابر این ترکیب باید «تسلط کامل یا بی‌چون و چرا» قرار گیرد.

• خواندن درست

خواندن نادرست فعل‌ها و کلمات کلیدی درون جمله می‌تواند ترجمه را نادرست گرداند. برای مثال فعلی مانند «أعرض» می‌تواند هم مفرد مذکر غایب و هم متکلم وحده باشد.

۶. نتیجه‌گیری

با استفاده از فاکتورهای ذکر شده در سه سطح واژگان، ترکیب‌ها و جملات، و ضمن در نظر داشتن عوامل هدایتگر که در هر سه سطح یادشده اثرگذار هستند، می‌توان به ارزیابی اثر ترجمه در قالب پیشنهادی این مقاله پرداخت و با استفاده از فرمول‌های پیشنهادی آن امکان تعیین سطح کیفی ترجمه به صورت نسبی در قالب اعداد فراهم می‌آید. در نتیجه می‌توان از قضاوت‌های متأثر از سلیقه و نظرات شخصی، فاصله گرفت و چهارچوب مشخصی برای ارزیابی ترجمه تبیین نمود. یکی از فواید عملی این کار، فراهم شدن امکان اظهار نظر درباره آثار ترجمه در چهارچوبی نسبتاً علمی، پیش از چاپ آن‌هاست.

منابع

الف) فارسی:

- آذرنوش؛ آذرتابش. (۱۳۸۵). چالش میان فارسی و عربی، سده‌های نخست. تهران: نشر نی.
- الدیداوی؛ محمد. (۲۰۰۰). الترجمة و التواصل: دراسات تحليلية عملية لإشكالية الاصطلاح و دو المترجم. الطبعة الأولى، داراليضاء المغرب: المركز الثقافي العربي.
- العسل؛ ابراهيم (۱۴۱۶). الشنمية في الإسلام، مفاهيم، مناجج وتطبيقات، طهران، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع.
- خزاعي‌فر؛ على. (۱۳۷۳). واحد ترجمه در. فصلنامه علمی - فرهنگی مترجم، ۱۵؛ ص ۲۰.

سعیدی؛ عبدالصاحب. (۱۳۷۸). گفتگوهای سری میان اعراب و اسرائیل (اسطوره، امپراطوری و دولت یهود، تهران: همشهری).

شاتلورت؛ مارک و مویرا کاوی. (۱۳۸۵). فرهنگ توصیفی اصطلاحات مطالعات ترجمه، ترجمه: فرزانه فرhzاد، غلامرضا تجویدی و مزدک بلوری؛ چاپ اول، تهران: انتشارات یلداقلم. شرابی؛ هشام بشر. (۱۹۹۱). المثقفون العرب والغرب: عصر النهضة ۱۹۱۶-۱۸۷۷، بیروت، دارالنہار. شمس آبادی؛ حسین. (۱۳۸۰). تئوری ترجمه و ترجمه کاربردی از عربی به فارسی. تهران: نشر چاپار.

عالم؛ عبدالرحمان. (۱۳۶۸). روشنفکران عرب و غرب؛ سال‌های تکوین ۱۹۱۶-۱۸۷۷. تهران: وزارت امور خارجه دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی.

عرب؛ عباس. (۱۳۷۸). توسعه در اسلام؛ مفاهیم، روش‌ها و چند نمونه تطبیقی. ترجمه عباس عرب؛ مشهد: آستان قدرس رضوی، شرکت بهنشر.

عزیزی پور؛ محمدرضا. (۱۳۸۵). المصطلحات المتداولة في الصحافة العربية. تهران: سمت. عنانی؛ محمد. (۲۰۰۴). فن الترجمة. الطبعه الثانية لونجان، مكتبة لبنان ناشرون، الشرکة المصرية العالمية للنشر. فاتحی نژاد؛ عنایت الله و سید بابک فرزانه. (۱۳۸۰). درآمدی بر مبانی ترجمه: فارسی به عربی - عربی به فارسی. تهران: مؤسسه فرهنگی انتشاراتی آیه. فرhzاد؛ فرزانه. (۱۳۸۲). چهارچوبی نظری برای نقد ترجمه در. مطالعات ترجمه، سال اول؛ ش ۳، ص ۳۰.

مایر؛ کارول. (۱۳۷۸). بررسی و نقد ترجمه. ترجمه و فنا نقاییات؛ نصلنامه مترجم؛ ۳۱، ص ۸۰ مشیری؛ مهشید. (۱۳۷۳). ده مقاله درباره زیان، فرهنگ و ترجمه. تهران: نشر البرز. معروف؛ یحیی. (۱۳۸۰). فن ترجمه: اصول نظری و عملی ترجمه از عربی به فارسی و فارسی به عربی. تهران: سمت. ناظمیان؛ رضا. (۱۳۸۶). روش‌هایی در ترجمه. چاپ سوم، تهران: سمت.

نیازی؛ شهریار و حافظ نصیری. (۱۳۸۷). تأثیر ساختارهای انگلیسی در ترجمه از عربی به فارسی در. مجله علمی پژوهشی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، دوره ۵۹؛ ۹۶-۶۵، ۱۸۶؛ صص.

نیومارک؛ پیتر. (۱۳۸۶). دوره آموزش فنون ترجمه. ترجمه منصور فهیم و سعید سبزیان. چاپ دوم، تهران: انتشارات رهنما.

هاشمی؛ سید محمد رضا (۱۳۷۶). فن یا تاریخ ترجمه در. فصلنامه مترجم، ۲۵؛ ص ۸۱ هیکل؛ محمد حسین. (۱۹۹۶). المقاومات السرية بين العرب واسرائيل. المجلد الاول: الاسطورة و الامبراطورية والدولة اليهودية. قاهره، دارالشروق.

(ب) لاتین:

Garces; Carmen Valero. (1994). A methodological Proposal for the assesment of translated literary works. in Babel, 40: ۲۷۰-۲۷۷

Mehdibarzy; Fateme. (2007). Translation Scholars, Tehran: Daneshgahian.
Newmark; peter. (1984). Approaches to translation, Oxford: pergamom press.